

Народився 8 липня 1949 р. у м. Макіївка Донецької області. У 1968 р. закінчив Макіївський будівельний технікум, у 1974 р. — механічний («Механічне устаткування заводів чорної металургії»), а в 1987 р. — гірничо-геологічний факультет («Будівництво підземних споруд і шахт») Донецького політехнічного інституту.

Трудову діяльність В. І. Шелудченко розпочав у 1968 р. слюсарем Макіївського управління «Шахтобудмеханізація». Потім був автомеханіком, слюсарем-налагоджувальником. Проїшов шлях від слюсаря до головного механіка управління у будівельних організаціях «Експедиція» (м. Макіївка), працював у тресті «Горлівкахімбуд».

У 1983 р. Володимир Ілліч закінчив Вищу партійну школу при ЦК КПУ і розпочав свою кар'єру в органах державної влади: обіймав посади другого секретаря Добропільського міськкому партії, голови виконкому міськради народних депутатів м. Добропілля, голови та першого заступника голови виконкому Донецької облради народних депутатів.

З 1991 р. він очолював ВАТ «Донецькоблгаз», протягом липня-жовтня 1997 р. працював першим заступником голови Головного державного комітету нафтової, газової і нафтопереробної промисловості України. З 2003 до 2005 р. обіймав посаду першого заступника голови правління НАК «Нафтогаз України», а в 2006–2007 рр. був головою правління цієї компанії. З 2007 р. він — голова наглядової ради ВАТ «Донецькоблгаз».

З ініціативи та під керівництвом Володимира Шелудченка були розроблені і впроваджені технологія будівництва й ремонту поліетиленових газопроводів, система автономного теплопостачання, лабораторія з контролю за складом природного газу, а також лабораторії з перевірки побутових і промислових газових лічильників. Він постійно опікувався покращенням умов праці, відпочинку й оздоровлення працівників галузі. Так були збудовані

Шелудченко Володимир Ілліч

Доктор технічних наук,
кандидат економічних наук,
професор, член УНГА, фахівець
у сфері транспортування газу,
управлінець

бази відпочинку на узбережжі Азовського моря й Сіверського Донця, а завдяки частковій участі у будівництві ВАТ «Донецькоблгаз» працівники мали можливість отримати житло.

У 1995 р. В. І. Шелудченко захистив кандидатську дисертацію «Маркетингові дослідження світового ринку природного газу і основні шляхи поліпшення газопостачання України». В 2000 р. йому присвоєно науковий ступінь доктора технічних наук зі спеціальності «Вентиляція, освітлення та теплопостачання».

Упродовж 2002–2005 рр. Володимир Ілліч очолював кафедру технічної теплофізики Донецького національного технічного університету.

Є автором 80 наукових робіт (зокрема навчальних та методичних посібників) і 19 патентів на винаходи.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст., Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, медаллю «Ветеран праці», почесними грамотами НАК «Нафтогаз України». Він — заслужений працівник промисловості України.

Народився 3 січня 1930 р. у с. Підусільна Перемишлянського району на Львівщині. Протягом 1948–1953 рр. О. О. Шеремета навчався на геологорозвідувальному факультеті ЛПІ.

Після закінчення вишу спочатку працював в Охимській філії інституту «ВНДінафта», а згодом перейшов на виробництво, де пройшов шлях до головного геолога об'єднання «Сахаліннефть». На одному із засідань секретаріату ЦК КПРС оприлюднив програму робіт із розвитку нафтової промисловості Сахаліну з метою максимального використання місцевих ресурсів для забезпечення паливних потреб острова та Далекого Сходу.

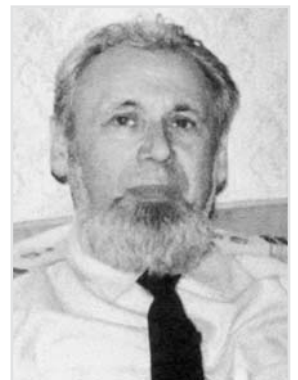
У 1969 р. О. О. Шеремета був переведений на посаду головного геолога тресту «Комибурнефть», а протягом 1973–1978 рр. працював головним геологом об'єднання «Коминнефть». За відкриття нових родовищ нафти, газу і бокситів у Комі АРСР він двічі був лауреатом Державної премії СРСР. У 1978 р. Остап Остапович став заступником начальника Головного управління з розвідки та розробки морських родовищ нафти і газу Мінгазпрому. Упродовж 1984–1986 рр. він очолював трест «Арктикморнефтегазразведка» і в цей час було відкрито великі родовища вуглеводнів у Баренцовому морі (зокрема Штокманівське).

З 1987 до 1991 р. Остап Шеремета працював начальником Головного управління з розвідки та розробки морських родовищ нафти і газу Мінгазпрому. В цей період під його керівництвом було узагальнено раніше виконані в акваторіях роботи та визначено найперспективніші напрямки подальшої діяльності, створено програми робіт з їх реалізації, закуплено імпортне обладнання та налагоджено співпрацю з провідними офшорними компаніями світу. Саме тоді був закладений фундамент для підтвердження гігантських запасів газу в російській Арктиці.

Остап Остапович розпочав реалізацію радянсько-японських проектів з освоєння нафтового потенціалу шельфу Охотсь-

Шеремета Остап Остапович

Гірничий інженер-геолог,
фахівець у сфері розвідки та
розробки морських нафтових і
газових родовищ, управлінець

кого моря. Зробив вагомий внесок у відкриття та ефективну розробку нафтових покладів на шельфі В'єтнаму — Білий тигр і Дракон. За його участю також відкриті родовища в Болгарії та на Кубі. О. О. Шеремету заслужено називали нафтогазовим адміралом Радянського Союзу.

Він долучався до впровадження сучасних морських технологій із дотриманням екологічних вимог в акваторіях українських морів, оснащення Чорноморнафтогазу СПБУ «Сиваш» і «Таврида». З його ініціативи побудований житловий квартал для українських морських газовиків у м. Чорноморськ (Крим).

На початку 90-х рр. О. О. Шеремета після ліквідації Головного нафтогазу працював експертом у норвезькій компанії «Norsk Hydro» та консультантом у Мініпаліверенго Росії.

Нагороджений орденами й медалями СРСР, численними галузевими відзнаками. Він — почесний працівник газової промисловості, почесний нафтовик.

Помер 3 липня 2001 р.